

Sygn. akt XV Ca 146/14

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XV Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Michał Wysocki

Sędzia: SO Agata Szlingiert (spr.)

Sędzia: SR del. Agnieszka Wodzyńska-Radomska

Protokolant: prot. sąd. Agata Lipowicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 kwietnia 2014 r. w Poznaniu

sprawy z powództwa A. S. (1)

przeciwko małoletniej M. S. reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego A. S. (2)

o obniżenie alimentów

na skutek apelacji wniesionej przez powoda

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

z dnia 28 listopada 2013 r.

sygn. akt IV RC 682/13

1. oddała apelację;

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 600 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

/-/ A. Szlingiert/-/ M. Wysocki/-/ A. Wodzyńska - Radomska

## UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 sierpnia 2013 r. złożonym do Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w dniu 5 września 2013 r., powód A. S. (1)wniósł przeciwko pozwanej – małoletniej M. S.działającej przez matkę A. S. (2), o obniżenie alimentów z kwoty 1500 zł miesięcznie zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w P.z dnia (...)r. w sprawie o sygn. akt XV Ca (...) do kwoty po 700 zł miesięcznie. W uzasadnieniu pozwu powód wyjaśnił, iż obecnie jego wynagrodzenie jest niższe o ponad 1500 zł od tego, który osiągał w czasie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej. Nadto, wskazał, iż jego miesięczne koszty utrzymania zamykają się kwotą 4500 zł. W ocenie powoda obniżenie uzyskiwanego wynagrodzenia przy uwzględnieniu ponoszonych przez powoda comiesięcznych kosztów sprawia, iż zaktualizowały się przesłanki z art. 138 k.r.o. żądania obniżenia alimentów.

W piśmie z dnia 3 października 2013 r. matka małoletniej pozwanej wniosła o oddalenie powództwa i o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

Stanowisko strony pozwanej zostało podtrzymane w odpowiedzi na pozew złożonej przez pełnomocnika pozwanej na rozprawie w dniu 10 października 2013 r. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew strona pozwana wskazała, iż twierdzenia powoda na temat niższych zarobków nie zasługują na wiarę. Nadto, powód nie utrzymuje z pozwaną kontaktów i wszystkie obowiązki wychowawcze i opiekuńcze nad córką sprawuje jej matka. Strona pozwana wskazała także, iż od daty ustalenia dotychczasowych alimentów potrzeby małoletniej pozwanej nie tylko nie zmniejszyły się, ale wydatnie zwiększyły na skutek okoliczności związanych z okresem dojrzewania, kształceniem.

**Wyrokiem z dnia 28 listopada 2013 r.** Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu:

1. oddalił powództwo,
2. zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

**Podstawę powyższego orzeczenia stanowiły następujące ustalenia faktyczne i rozważania:**

Powód i matka pozwanej – A. S. (2)zawarli związek małżeński w dniu (...)r. Ze związku tego w dniu (...) urodziła się M. S.. Małżeństwo rodziców pozwanej zostało rozwiązane przez rozwód bez orzekania o winie wyrokiem Sądu Okręgowego w P.z dnia (...)r. (sygn. akt I C (...)). Sąd Okręgowy wykonując władzę rodzicielską nad pozwaną powierzył matce pozostawiając ojcu prawo współdecydowania o najistotniejszych sprawach życiowych dziecka oraz do nieograniczonych kontaktów. Sąd ten zasądził także od A. S. (1)na rzecz małoletniej M. S.tytułem alimentów kwotę po 700 zł miesięcznie.

Pozwem z dnia 18 stycznia 2012 r. małoletnia M. S.działająca przez matkę wniosła przeciwko A. S. (1)o podwyższenie alimentów z kwoty po 700 zł miesięcznie do kwoty po 1500 zł miesięcznie poczynając od dnia 10 lutego 2012 r.. Sprawa zawisła przed Sądem Rejonowym (...)pod sygn. akt IV RC (...). Wyrokiem z dnia (...). Sąd Rejonowy (...)zasądził od A. S. (1)na rzecz małoletniej M. S.podwyższone alimenty w kwocie po 900 zł miesięcznie poczynając od dnia 10 lutego 2012 r. w miejsce dotychczasowej kwoty 700 zł miesięcznie. W pozostałym zakresie powództwo oddalił jako bezzasadne. W wyniku rozpoznania apelacji powódki od powyższego wyroku Sąd Okręgowy w P.wyrokiem z dnia (...)w sprawie o sygn. akt XV Ca (...)zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego z dnia (...)r. w ten sposób, że zasądził od A. S. (1)na rzecz małoletniej M. S.podwyższone alimenty w kwocie po 1500 zł miesięcznie płatne z góry do 10 dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat do rąk matki małoletniej – A. S. (2)począwszy od dnia 10 lutego 2012 r..

W czasie orzekania przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w poprzedniej sprawie alimentacyjnej (XV Ca(...)) sytuacja majątkowa i rodzinna stron przedstawiała się następująco.

Powód miał 44 lata z zawodu był (...)Nie pozostawał w związku małżeńskim. Poza małoletnią pozwaną nie miał nikogo innego na utrzymaniu. Wprawdzie powód miał zasądzone przez Sąd Rejonowy w Ż.alimenty na D. S.w kwocie 300 zł miesięcznie, to jednak faktycznie ich nie uiszczal i istniało podejrzenie, iż A. S. (1)nie jest ojcem biologicznym D. S.. Mieszkał sam w mieszkaniu położonym w P.przy ul. (...)zakupionym na kredyt. Rata miesięczna wynosiła ok. 362 EUR miesięcznie, co w przeliczeniu na złotówki stanowiło równowartość ok. 1610 zł miesięcznie. Oprócz raty kredytu powód uiszczal także miesięcznie kwotę 330 zł tytułem ubezpieczenia kredytu. W związku z używaniem ww. mieszkania powód ponosił następujące wydatki: opłata do Wspólnoty Mieszkaniowej – ok. 328 zł miesięcznie, opłata za zużycie energii elektrycznej – ok. 103 zł w rozliczeniu dwumiesięcznym. A. S. (1)był właścicielem apartamentu położonego w B.– (...)o powierzchni ok. 70 m<sup>2</sup>, który został przez niego zakupiony w dniu 25.07.2007 r. za kwotę 87.989 EUR. Z tytułu utrzymania powyższego apartamentu powód uiszczal opłatę roczną w wysokości ok. 600 EUR. Mieszkanie to było wynajmowane w 2010 r. w okresie dwóch tygodni za kwotę ok. 300 EUR. Później powód apartamentu nie wynajmował, nie planował także jego sprzedaży.

A. S. (1)był zatrudniony w Wojewódzkim Ośrodku (...)w P.na stanowisku (...) z deklarowanym wynagrodzeniem miesięcznym ok. 5000 zł netto. A. S. (1)uzyskiwał także premie uznaniowe w różnych wysokościach. Nie prowadził własnej działalności gospodarczej. Nie posiadał lokat bankowych. Według składanych deklaracji podatkowych A. S.

(1)uzyskał dochód roczny brutto w: 2009 r. – w kwocie 113.614,30 zł, 2010 r. – 95.202,52 zł, 2011 r. – 109.487,62 zł. Średni miesięczny dochód powoda wynosił ok. 7000 zł.

A. S. (1) wskazywał, iż łącznie z kredytem jego wydatki miesięczne wynoszą ok. 4490 zł, w tym także: koszty leczenia – 800 zł, wyżywienie – 1000 zł, zakup odzieży i obuwia – 200 zł, telefon – 60 zł, eksploatacja samochodu – 500 zł.

A. S. (1) nie płacił dobrowolnie alimentów na córkę – były egzekwowane w drodze egzekucji komorniczej. Poza alimentami nie przekazywał córce żadnych pieniędzy i nie uczestniczył w dodatkowych kosztach utrzymania córki.

Małoletnia M. S. miała niespełna 11 lat, była uczennicą IV klasy szkoły podstawowej osiągając bardzo dobre wyniki w nauce. Uczęszczała na dodatkowe odpłatne zajęcia taneczne i plastyczne, których łączny koszt miesięczny wynosił ok. 100 zł. M. S. korzystała z obiadów i mleka w szkole, co stanowiło wydatek ok. 160 zł miesięcznie. W domu dziewczynka spożywała zazwyczaj drugi obiad. Małoletnia miała stwierdzony torbiel w zatoce szczękowej i czekała ją w związku z tym operacja. Nadal pozostawała w stałym leczeniu ortodontycznym z koniecznością odbywania wizyt kontrolnych raz na 1,5 miesiąca. Koszt wizyty to ok. 200 zł. Z uwagi na zdiagnozowany problem wchłaniania żelaza i obniżony system odporności małoletnia przyjmowała odpowiednie leki. Miała na utrzymaniu psa, którego otrzymała w prezencie od ojca.

Małoletnia M. S. mieszkała z matką A. S. (2) w podnajmowanym od matki A. S. (2) – Z. K. mieszkaniu znajdującym się w budynku szkolnym – Zespołu Szkół (...) w P. przy ul. (...) o pow. ok. 49 m<sup>2</sup>. Koszt utrzymania mieszkania wynosił: ok. 400 zł miesięcznie za czynsz, 220 zł miesięcznie tytułem opłat eksploatacyjnych (woda ścieki, ogrzewanie) oraz 15 zł miesięcznie za gaz – łącznie ok. 635 zł miesięcznie.

Usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniej M. S. kształtowały się na poziomie ok. 2000 zł miesięcznie. Na tę kwotę składały się: przypadające na nią koszty utrzymania mieszkania w wysokości ok. 318 zł miesięcznie, wydatki z tytułu zakupu żywności – ok. 500 zł, wydatki z tytułu zakupu odzieży i obuwia – ok. 200 zł, wydatki z tytułu zakupu środków czystości i kosmetyki – ok. 60 zł, wydatki szkolne – ok. 70 zł (koszt wyprawki szkolnej – 600 zł rocznie oraz koszt ok. 20 zł miesięcznie celem bieżącego zakupu przyborów szkolnych, opłat itp.), zajęcia dodatkowe plastyczne i taneczne oraz basen - - 150 zł, wydatki z tytułu książek pozaszkolnych, rozrywki, kina – ok. 150 zł, wydatki związane z wyjazdami wakacyjnymi – ok. 200 zł, koszty leczenia – 350 zł.

A. S. (2) nie pozostawała w związku małżeńskim i poza córką nie miała innych osób na utrzymaniu. Była zatrudniona w (...) Spółka z o.o. w P. z wynagrodzeniem 1111,86 zł netto miesięcznie. Nie posiadała innego źródła dochodu, korzystała z pomocy finansowej swoich rodziców. Matka małoletniej osiągnęła dochód brutto w: 2009 r. – 16.641,90 zł, w 2010 r. – 16.665 zł i w 2011 r. – 16.665 zł. .

Na chwilę orzekania przez Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie sytuacja majątkowa i rodzinna stron przedstawia się następująco:

Powód A. S. (1) ma 46 lat. Nadal jest zatrudniony w Wojewódzkim Ośrodku (...) w P. na stanowisku (...) I stopnia na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy. W okresie od stycznia 2013 r. do września 2013 r. powód uzyskał z tytułu zatrudnienia następujące dochody:

- za miesiąc styczeń 2013 r. – kwotę 7739,40 zł brutto tytułem wynagrodzenia zasadniczego,

- za miesiąc luty 2013 r. – kwotę 6266 zł brutto tytułem wynagrodzenia zasadniczego oraz kwotę 1561,62 zł tytułem wynagrodzenia chorobowego za okres od 14.02.2013 r. do 19.02.2013 r.,

- za miesiąc marzec 2013 r. – kwotę 4098,06 zł brutto tytułem wynagrodzenia zasadniczego, obejmującego: płacę zasadniczą za 6 dni pracy w kwocie 716,67 zł, dodatek zadaniowy w kwocie 377,50 zł, dodatek stażowy w kwocie 774 zł, dodatek za kategorię w kwocie 50 zł, praca w godzinach nadliczbowych w kwocie 2118,81 zł i wynagrodzenie za

przekroczenie doby pracowniczej w kwocie 61,08 zł) oraz kwotę 6506,75 zł tytułem wynagrodzenia chorobowego za okres od 7.03.2013 r. do 31.03.2013 r.,

- za miesiąc kwiecień 2013 r. – kwotę 5350,67 zł brutto tytułem wynagrodzenia zasadniczego i kwotę 2602,70 zł tytułem wynagrodzenia i zasiłku chorobowego za okres od 01.04.2013 r. do 10.04.2013 r.,

- za miesiąc maj 2013 r. – kwotę 7639zł brutto tytułem wynagrodzenia zasadniczego,

- za miesiąc czerwiec 2013 r. – kwotę 7929,79 zł brutto tytułem wynagrodzenia zasadniczego,

- za miesiąc lipiec 2013 r. – kwotę 7639 zł brutto tytułem wynagrodzenia zasadniczego,

- za miesiąc sierpień 2013 r. – kwotę 7639 zł brutto tytułem wynagrodzenia zasadniczego,

- za miesiąc wrzesień 2013 r. – kwotę 7639 zł brutto tytułem wynagrodzenia zasadniczego.

Według deklaracji podatkowych składanych przez powoda osiągnął on w 2012 roku przychód ze stosunku pracy w kwocie 147.720,73 zł, zaś poniósł koszty uzyskania przychodu w kwocie 1335 zł. Dochód za ten rok wyniósł brutto kwotę 146.385,73 zł, tj. ok. 12.199 zł miesięcznie (ok. 9262 zł netto miesięcznie).

W pozostałym zakresie sytuacja majątkowa i rodzinna powoda pozostała bez zmian w stosunku do sytuacji, jaka była ustalona przez Sąd Okręgowy w P. rozstrzygający ostatecznie w przedmiocie dotychczasowych alimentów na małoletnią pozwaną.

Od stycznia 2013 r. powód podjął leczenie w związku z bólami kręgosłupa. Pod koniec sierpnia 2013 r. odbył dwutygodniową rehabilitację przepisana przez lekarza. Pozostaje pod kontrolą lekarza w związku z zaburzeniami gastrycznymi, w związku z czym otrzymał skierowanie do lekarza onkologa.

W okresie od 8 marca 2013 r. do 20 marca 2013 r. powód przebywał na leczeniu szpitalnym w Szpitalu (...)w P.na Oddziale (...)z powodu bólów głowy w okolicy potylicznej i nadciśnienia tętniczego. Powód został wypisany z zaleceniem dalszej kontroli w Poradni (...) w stanie klinicznym stabilnym, neurologicznie bez odchyień.

Powód nadal spłaca kredyt mieszkaniowy z terminem całkowitej spłaty na dzień 6 września 2027 r., przy czym równowartość raty (362 EUR) miesięcznej według aktualnego kursu walutowego stanowi kwotę ok. 1550 zł.

Z tytułu utrzymania mieszkania powód ponosi obecnie koszty w kwocie: 338,31 zł miesięcznie do wspólnoty mieszkaniowej, ok. 149 zł za energię elektryczną w rozliczeniu dwumiesięcznym. Nadto, powód ponosi wydatki za telefon – 49,50 zł miesięcznie, Internet – 19,90 zł miesięcznie, a także na ubezpieczenie i eksploatację samochodu – 600 zł miesięcznie. Powód ponosi też koszty bieżącego utrzymania (wyżywienie, zakup odzieży i obuwia). W miesiącu lutym 2013 r. powód zakupił lekarstwa na kwotę 53,53 zł, w marcu 2013 r. na łączną kwotę 485,38 zł, w lipcu 2013 r. – na kwotę 98,83 zł i w sierpniu 2013 r. – na kwotę 53.63.

Powód nie ma kontaktu z małoletnią pozwaną i poza alimentami w żaden sposób nie przyczynia się do zaspokojenia jej potrzeb.

Małoletnia pozwana M. S.ma 12 lat. W związku z wejściem w okres dojrzewania dziewczynka ma rozchwiany układ hormonalny i jest pod opieką ginekologa. Od maja 2013 r. przyjmuje także stale leki hormonalne: E.i L.. Nadto, dziewczynka ma obfite krwawienia miesięczne i w związku z powyższym przyjmuje leki wpływające na zwiększenie krzepliwości krwi. Łączny koszt zakupu powyższych leków to kwota 200 zł miesięcznie. Małoletnia ma także podejrzenie o nadczynność tarczycy i chorobę H., w związku z czym przechodzi odpłatne badania endokrynologiczne. Osobnych leków związanych z tym schorzeniem na dzień dzisiejszy pozwana nie przyjmuje. Koszt jednej wizyty u endokrynologa to 50-100 zł i odbywają się raz do dwóch razy w miesiącu. Nadto, u pozwanej wystąpił od 2012 r. znaczny wzrost fizyczny i występuje zwiększony apetyt w związku z kuracją hormonalną. Miesięczny koszt utrzymania

małoletniej pozwanej wynosi 2100 zł – 2200 zł, przy czym nie obejmuje kosztów wyprawki do szkoły i wakacji, gdyż na te cele jej matka samodzielnie sukcesywnie odkłada.

Matka małoletniej pozwanej – A. S. (2) ma 36 lat. Nadal jest zatrudniona w (...) spółka z o.o.z siedzibą w W. na czas nieokreślony na stanowisku (...). Średnie miesięczne wynagrodzenie w okresie od kwietnia - września 2013 r. wyniosło 1500 zł brutto (1111,86 zł netto). A. S. (2) uzyskała w 2012 r. według deklaracji podatkowej dochód – 16.665 zł brutto.

Od września 2013 r. A. S. (2) wraz z córką zamieszkały w mieszkaniu położonym na P. w P., który to lokal stanowi własność matki pozwanej – został przez nią kupiony w 2010 r. na rynku wtórnym jako mieszkanie do remontu. Od czasu zakupu do września 2013 r. A. S. (2) z pomocą rodziny remontowała wskazany lokal. W okresie tym lokal nie nadawał się do zamieszkania i matka pozwanej nie osiągała żadnych dochodów z tytułu posiadania tego lokalu, np. z wynajmu. Obecne koszty utrzymania mieszkania obejmują: opłatę do administracji – 213,58 zł miesięcznie, opłatę za zużycie energii elektrycznej – ok. 200 zł w rozliczeniu dwumiesięcznym, opłatę za zużycie gazu – ok. 119 zł miesięcznie.

Do września 2013 r. pozwana wraz z matką zamieszkiwała w mieszkaniu przy ul. (...) w P. na tych samych zasadach, na których zajmowała to mieszkanie w czasie ostatniej sprawy alimentacyjnej. Koszt utrzymania tego mieszkania obejmował: czynsz w kwocie 870,32 zł miesięcznie (w tym: podatek od nieruchomości, energia elektryczna, woda, ścieki i ogrzewanie), opłatę za zużycie gazu – 35 zł miesięcznie, wywóz śmieci – 40 zł miesięcznie.

W pozostałym zakresie sytuacja majątkowa i rodzinna matki pozwanej nie uległa zmianie.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie okoliczności bezspornych, zeznań powoda oraz matki małoletniej pozwanej, a nadto dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy tj.: kserokopii aktu notarialnego z dnia 25 lipca 2007 r., kserokopii dokumentacji dotyczącej badania ojcostwa powoda, karty informacyjnej leczenia szpitalnego, wyników badania rezonansem magnetycznym, wyników gastrokopii, wyników badań, informacji od lekarza kierującego, zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach, wydruku z systemu bankowości elektronicznej, faktur z apteki, potwierdzenia przelewu za energię, potwierdzenia zapłaty składki ubezpieczenia kredytu, potwierdzenia przelewu do wspólnoty mieszkaniowej, potwierdzenia przelewu za media, kserokopia deklaracji podatkowej powoda za rok 2012 r., zaświadczenia o wysokości zarobków powoda, zaświadczenia lekarza, zaświadczenia o zarobkach matki małoletniej pozwanej, faktur za czynsz, faktur za gaz, deklaracji dotyczącej wywozu śmieci, deklaracji podatkowej matki małoletniej pozwanej za rok 2012 r., wyliczenia opłat za lipiec 2013 r., faktur za zużycie energii elektrycznej. Nadto ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy oparł również na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach Sądu Rejonowego (...) o sygn. IV RC(...) tj.: kopii wyroku Sądu Okręgowego w P.z dnia (...) r., kopii odpisu skróconego aktu urodzenia M. S., wyroku z dnia (...) w sprawie o sygn. IV RC (...), wyroku Sądu Okręgowego w P.z dnia (...), kopii zeznania podatkowego A. S. (1) za rok 2009, za rok 2010, za rok 2011, wydruku z systemu bankowości elektronicznej, dowodu przelewu na kwotę 330 zł, dowodu przelewu na rzecz Wspólnoty Mieszkaniowej, dowodu przelewu na rzecz (...), kopii wyroku Sądu Rejonowego w Ż.z dnia (...) r., uzasadnienia Sądu Rejonowego, dokumentów potwierdzających osiągnięcia w nauce małoletniej, rachunków za leczenie ortodontyczne, opinii ortodontycznej, zaświadczenia o zarobkach A. S. (2), kopii zeznań podatkowych A. S. (2) za rok 2009, rok 2010, za rok 2011, faktur VAT, umowy podnajmu z dnia 2 stycznia 2010 r.

Sąd I instancji wskazał, iż żadna ze stron nie kwestionowała prawdziwości twierdzeń zawartych w dokumentach, jak również ich autentyczności, nie wzbudziły one również wątpliwości tego Sądu.

Sąd Rejonowy oddalił wniosek dowodowy powoda zgłoszony w piśmie z dnia 18 października 2013 r. jako pozostający bez znaczenia dla rozpoznania niniejszego postępowania. Powód swoje żądanie uzasadniał bowiem wyłącznie pogorszeniem się swojej sytuacji majątkowej, natomiast w trakcie całego postępowania nie zarzucił zmian w zakresie polepszenia się sytuacji majątkowej matki pozwanej.

Sąd Rejonowy w całości dał wiarę zeznaniom matki małoletniej pozwanej A. S. (2), bowiem pozostawały one w korelacji z dokumentami znajdującymi się w aktach sprawy, a nadto były logiczne i nie zawierały wewnętrznych sprzeczności.

Odnośnie zeznań powoda, Sąd Rejonowy uznał je za wiarygodne i posiadające pełną moc dowodową jedynie w takim zakresie, w jakim znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. W szczególności wątpliwości tego Sądu wzbudziły twierdzenia powoda dotyczące apartamentu w B.. Powód wskazał, iż obecnie nie jest już właścicielem tego lokalu, ponieważ go sprzedał w 2010 r. za kwotę 100.000 zł. Okoliczność ta nie znalazła potwierdzenia w żadnym dokumencie czy innym dowodzie, zaś zeznania powoda w tej części pozostawały gołosłowne. Co więcej, okoliczność sprzedaży lokalu w 2010 r. pozostaje w sprzeczności z zeznaniami A. S. (1), które ten składał w toku postępowania w sprawie IV RC (...). Podczas rozprawy w tamtejszym postępowaniu, która miała miejsce w dniu 1 marca 2012 r. pozwany jednoznacznie wskazał, iż „(...) apartament w B.to moja własność, którą kupiłem z własnych środków. Ten apartament stoi pusty (...)” – k.115 tych akt. Również w trakcie rozprawy, która odbyła się w dniu 3 kwietnia 2012 r. A. S. (1)składając zeznania wskazał „(...) apartament w B.nie jest wynajmowany (...). Ja nie planuję obecnie wynajmowania tego apartamentu (...). Ja nie sprzedaję tego apartamentu bo jego wartość spadła. Chcę odczekać.”. Zdaniem Sądu Rejonowego, wobec powyższych zeznań nie może budzić zastrzeżeń fakt, iż powód w 2012 r. był właścicielem opisywanego apartamentu, a twierdzenia o jego sprzedaży podniesione w rozpoznawanej sprawie są jedynie nieudolną próbą umniejszenia swoich możliwości majątkowych przez powoda. Powód nie wykazał przy tym, iż po kwietniu 2012 r. sprzedał apartament w B..

Dokonując rozważań prawnych, Sąd I instancji wskazał, iż podstawą prawną dochodzenia roszczenia o obniżenie alimentów jest art. 138 k.r.o. Zgodnie z powszechnie przyjętym poglądem, który Sąd Rejonowy w pełni podziela, rozstrzygnięcie sprawy w przedmiocie zmiany wysokości alimentów ustalonych uprzednio w drodze orzeczenia sądowego lub ugody nie może zmierzać do podważenia uprzednio zapadłej decyzji. Oznacza to, iż wyrok oparty na wadliwych ustaleniach, co do możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, jak też nieuwzględniający rzeczywistych i usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego nie może być sanowany w trybie powództwa z art. 138 k.r.o., skoro podstawą powództwa opartego na tym przepisie może być tylko późniejsza zmiana stosunków (por. orz. SN z 27.02.1981 r. III CRN 21/81, OSNCP 1981, nr 11, poz. 21, wyrok SN z 27.07.1999, I CKN 687/98, niepubl.). Podstawą powództwa z art. 138 k.r.o. może być przy tym tylko taka zmiana stosunków, która nastąpiła nie wcześniej niż po uprawomocnieniu się wyroku zasądzającego alimenty (por. wyrok SN z 25 maja 1999 r., I CKN 274/99, Lex Polonica nr 1932374). A zatem, dla jakiegokolwiek zmiany alimentów na rzecz małoletniej pozwanej w niniejszej sprawie konieczne było zaistnienie i wykazanie przez powoda zmiany stosunków, która to zmiana powinna nastąpić po uprawomocnieniu się wyroku wydanego przez Sąd Okręgowy w P.z dnia 7 września 2012 r. Zmiana ta powinna przy tym mieć cechy zmiany istotnej, a zatem obniżenie alimentów powinno nastąpić wówczas, gdy istotnemu zmniejszeniu uległy potrzeby uprawnionego lub istotnie obniżyły się możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Obniżenie alimentów uzasadnia zmniejszenie się potrzeb uprawnionego lub pogorszenie sytuacji majątkowej i materialnej zobowiązanego (zob. uchwała SN z 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86).

Sąd Rejonowy zważył, iż w niniejszej sprawie powód uzasadniał żądanie obniżenia alimentów na małoletnią M. S.wyłącznie tym, iż pogorszyła się jego sytuacja finansowa, tzn. zmniejszyły się osiągane przez powoda dochody i taki stan istnieje od kwietnia 2013 r. w związku ze zmianą przepisów regulujących warunki zdawania egzaminów na prawo jazdy. W szczególności powód wskazał, iż jego zasadnicze wynagrodzenie pozostało wprawdzie bez zmian, jednakże utracił możliwość osiągania dodatkowych świadczeń z tytułu premii czy godzin nadliczbowych wobec braku wystarczającej liczby kursantów. Sąd ten nie uznał jednak słuszności argumentów powoda i nie znalazł podstaw do obniżenia dotychczasowych alimentów w żadnej części. W ocenie Sądu Rejonowego, niewątpliwie rację ma powód wskazując, iż nie osiąga dodatkowych dochodów w postaci nadgodzin czy premii. Jednakże taki stan istnieje od maja 2013 r. a nie od kwietnia 2013 r. jak wskazywał powód. Sąd I instancji zauważył, że do maja 2013 r. dochody powoda kształtowały się na wyższym poziomie niż w czasie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej. Jak wynika z deklaracji podatkowej za rok 2012 r. powód uzyskał w tym roku miesięczny dochód na poziomie 12.198 zł brutto (netto ok. 9361 zł) podczas gdy w 2011 r. dochód ten kształtował się na poziomie ok. 9123 zł brutto

miesięcznie. Także w 2013 r. w miesiącach lutym, marcu i kwietniu dochód powoda brutto przekroczył deklarowane w poprzedniej sprawie alimentacyjnej przez powoda 7000 zł (w lutym wyniósł on 7827,62 zł, w marcu aż 10.604,81 zł zaś w kwietniu – 7953,37 zł. W ocenie Sądu Rejonowego okoliczność, iż po kwietniu 2013 r. powód uzyskał jedynie wynagrodzenie zasadnicze, które wynosi ok. 5390 zł netto miesięcznie nie stanowi zmiany na tyle istotnej, że powodowałaby konieczność obniżenia alimentów należnych córce. Nadto Sąd Rejonowy wskazał, iż na możliwości zarobkowe i majątkowe osoby zobowiązanej do płacenia alimentów na rzecz dziecka składa się nie tylko wysokość uzyskiwanych dochodów, choć ten element ma dość duże znaczenie. Możliwości te ocenia się na podstawie całokształtu okoliczności, w tym także składników majątku osoby zobowiązanej. Zdaniem Sądu Rejonowego, zebrany materiał dowodowy przy uwzględnieniu jego oceny dokonanej przez ten Sąd wskazuje, iż powód jest nadal właścicielem apartamentu w B. Zdaniem tego Sądu powód powinien zatem bądź uzyskiwać dochód z tego składnika majątku w postaci najmu, bądź, jeżeli nie chce go wynajmować, powinien apartament ten sprzedać i uzyskane w ten sposób środki przeznaczyć na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb córki. Sąd I instancji odwołał się do prezentowanego w orzecznictwie i doktrynie poglądu, według którego rodzic powinien dzielić się z dzieckiem nawet skromnym dochodem (zasada równej stopy życiowej), ale zawsze górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, choćby nawet nie zostały w tych granicach pokryte wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentacji (wyrok SN 20 stycznia 1972 r. III CRN 470/71, wyrok SA w Katowicach z 13 maja 2005 r. I ACa 2184/04). Nie ulega wątpliwości, iż majątek w postaci lokalu wartego ok. 350.000 zł nie stanowi skromnego składnika majątku, a jego wyzbycie się przez powoda nie pociągnęłoby dla niego żadnych ujemnych konsekwencji z uwagi na fakt, iż według deklaracji powoda lokal ten pozostaje pusty. Nadto, trzeba zaznaczyć, iż powód nadal przeznacza środki finansowe na utrzymanie tego lokalu.

Sąd Rejonowy nie znalazł zatem podstaw do obniżenia alimentów z uwagi na zmniejszenie się możliwości majątkowych i finansowych powoda do ich uiszczania, tym bardziej, że powód podnosił wskazaną powyżej okoliczność jako jedyną przyczynę domagania się obniżenia dotychczasowych alimentów na córkę. Z tej przyczyny poza sporem pozostawały usprawiedliwione potrzeby małoletniej pozwanej. Sąd Rejonowy zaznaczył jednak, iż materiał dowodowy zebrany w niniejszym postępowaniu wskazuje, iż potrzeby M. S. nie tylko nie zmniejszyły się, ale wręcz przeciwnie w związku z rozwojem fizycznym i zdiagnozowanymi schorzeniami pojawiły się nowe wydatki, które zwiększyły koszt utrzymania powódki co najmniej o 200 zł miesięcznie. Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 138 k.r.o. Sąd Rejonowy uznał powództwo o obniżenie alimentów za niezasadne w całości i je oddalił.

O kosztach postępowania Sąd Rejonowy orzekł w pkt II. wyroku na podstawie art. 98 §1 i 3 k.p.c.

**Apelację od powyższego wyroku** wniósł powód, zaskarżając go co do punktu I. w zakresie oddalającym powództwo o obniżenie alimentów do kwoty 900 zł miesięcznie oraz w zakresie punktu 2. orzekającego o kosztach, domagając się:

- 1) zmiany zaskarżonego wyroku w punkcie I. przez obniżenie alimentów w kwocie 1500 zł miesięczne zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w P.z dnia 7 września 2012 r. w sprawie o sygn. akt XV Ca (...) do kwoty 900 zł miesięcznie, płatnych z góry do 10 – tego dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki pozwanej – A. S. (2) oraz zmiany punktu II. w zakresie kosztów postępowania przez zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów sądowych poniesionych przed sądem pierwszej instancji,
- 2) zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Nadto na podstawie art. 380 k.p.c. powód zaskarżył postanowienie Sądu Rejonowego (...)w P. w przedmiocie oddalenia wniosków dowodowych powoda zgłoszonych w piśmie z dnia 18 października 2013 r. co miało wpływ na wynik sprawy.

Zaskarżonemu wyrokowi powód zarzucił:

1. mające istotny wpływ na wynik sprawy naruszenie art. 233 par. 1 k.p.c. przez:

- a. całkowicie dowolne, nie wynikające z materiału dowodowego i sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego ustalenie, że wydatki na utrzymanie małoletniej 12 – letniej pozwanej wynoszą 2200 zł miesięcznie,
  - b. ustalenie że wynagrodzenie matki pozwanej wynosi 1111,86 zł netto na podstawie niewiarygodnego zaświadczenia o zarobkach, podczas gdy wynagrodzenie A. K. jest z pewnością dużo wyższe,
2. naruszenie art. 138 krio i art. 135 krio przez niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że nie nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca zmianę obowiązku alimentacyjnego, mimo, że wynagrodzenie powoda zmniejszyło się o ponad 1500 zł miesięcznie i dotychczasowa kwota alimentów nie jest adekwatna do możliwości zarobkowych i majątkowych powoda.

**W odpowiedzi na apelację** pozwana domagała się:

- 1) oddalenia apelacji,
- 2) zasądzenia od powoda na rzecz pozwanej zwrotu kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

**W piśmie procesowym z dnia 4 kwietnia 2014 r.** matka małoletniej pozwanej podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie, a nadto przedłożyła kserokopie faktur, rachunków i przelewów celem wykazania ważniejszych wydatków, ponoszonych na małoletnią pozwaną.

**Na rozprawie apelacyjnej w dniu 11 kwietnia 2014 r.** matka małoletniej pozwanej oświadczyła, iż otrzymuje wynagrodzenie w minimalnej wysokości, obecnie jest to kwota 1.200 zł netto. Odnośnie zaświadczenia o zarobkach złożonego do akt A. S. (2) przyznała, że księgowa popełniła błąd i źle obliczyła wynagrodzenie, za co nie może odpowiadać ona jako pracownik, a nadto podniosła, że w aktach są jej zeznania podatkowe, z których wynika, jakie osiąga dochody. Matka pozwanej wyjaśniła również, iż opłaty na rzecz Przedsiębiorstwa (...) dotyczą wody i śmieci i obejmują okres 2 miesięcy. Podała także, że mieszkanie przy ul. (...) stanowi własność jej rodziców, którzy są jego dysponentami.

**Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

**Apelacja była niezasadna.**

Wobec postawienia w apelacji zarówno zarzutów naruszenia prawa materialnego, jak i procesowego, trzeba zauważyć, że prawidłowość zastosowania lub wykładni prawa materialnego może być właściwie oceniona jedynie na kanwie niewadliwie ustalonej podstawy faktycznej rozstrzygnięcia. Zatem uznanie za uzasadniony zarzutu naruszenia prawa materialnego wchodzi zasadniczo w rachubę tylko wtedy, gdy ustalony stan faktyczny, będący podstawą zaskarżonego wyroku, nie budzi zastrzeżeń (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 marca 1997 r., II CKN 60/97, OSNC 1997/9/128). Rodzi to konieczność rozpoznania w pierwszym rzędzie zarzutów naruszenia prawa procesowego zmierzających do zakwestionowania stanu faktycznego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 1997 r., II CKN 18/97, OSNC 1997/8/112).

Należy zatem zważyć, iż zgodnie z treścią art. 380 k.p.c. Sąd drugiej instancji, na wniosek strony, rozpoznaje również te postanowienia sądu pierwszej instancji, które nie podlegały zaskarżeniu w drodze zażalenia, a miały wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.

Jednym z takich postanowień jest postanowienie w przedmiocie wniosku dowodowego zgłoszonego przez stronę. W myśl art. 162 k.p.c. strony mogą w toku posiedzenia, a jeżeli nie były obecne, na najbliższym posiedzeniu zwrócić uwagę sądu na uchybienia przepisom postępowania, wnosząc o wpisanie zastrzeżenia do protokołu. Stronie, która zastrzeżenia nie zgłosiła, nie przysługuje prawo powoływania się na takie uchybienia w dalszym toku postępowania, chyba że chodzi o przepisy postępowania, których naruszenie sąd powinien wziąć pod rozwagę z urzędu, albo że strona uprawdopodobni, iż nie zgłosiła zastrzeżeń bez swojej winy.



W orzecznictwie przyjmuje się, że w przypadku wydania postanowienia dowodowego, sąd - jeżeli uzna zastrzeżenie strony za trafne - może zweryfikować swoje stanowisko wyrażone w tym postanowieniu, a następnie zmienić je bądź też uchylić, co wynika z treści art. 240 § 1 k.p.c. Jeśli jednak uchybienie "utrwalone" w postanowieniu nie zostanie zgłoszone w terminie określonym w art. 162 k.p.c., strona utraci możliwość powołania się na nie w drodze zarzutu apelacyjnego, a tym samym wyłączona zostanie także kontrola przewidziana w art. 380 k.p.c. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 18 marca 2013 r. V ACa 85/13).

Jak wynika z akt sprawy powód został pouczone o treści art. 162 k.p.c. ( zgodnie z art. 210 § 2<sup>1</sup> k.p.c.), albowiem do pisma z dnia 16 września 2013 r., doręczonego powodowi w dniu 30 września 2013 r. (k. 39) zostało załączone pouczenie dla strony powodowej, dotyczące także treści art. 162 k.p.c. (k. 32 – 34). Na rozprawie w dniu 21 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy oddalił wniosek powoda o przeprowadzenie wywiadu w miejscu pracy matki małoletniej pozwanej, zgłoszony w piśmie procesowym z dnia 18 października 2013 r., zaś powód, obecny na rozprawie, nie zgłosił zastrzeżenia do protokołu w trybie art. 162 k.p.c. (k. 115). W konsekwencji należało uznać, że powód utracił prawo powoływania się - na etapie postępowania apelacyjnego - na ewentualne uchybienie Sądu Rejonowego w postaci oddalenia jego wniosku o przeprowadzenie wywiadu w miejscu pracy matki małoletniej pozwanej. W związku z tym wystarczy jedynie nadmienić, że w piśmie procesowym z dnia 18 października 2013 r. powód nie wnosił o zobowiązanie matki małoletniej pozwanej do przedłożenia potwierdzeń wykonania przelewów wypłaty wynagrodzenia za miesiąc sierpień i wrzesień 2013 r., jak twierdzi w apelacji, lecz o zwrócenie się do pracodawcy o udzielenie informacji w tym zakresie (k. 94).

Odnosząc się zaś do zarzutu naruszenia art. 233 k.p.c. należy wskazać, że rację ma apelujący podnosząc, że wskazana w zaświadczeniu o zarobkach matki małoletniej pozwanej kwota 1.111,86 zł netto nie odpowiada kwocie minimalnego wynagrodzenia, wynikającego z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 września 2012 r. w sprawie minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2013 r. (Dz.U. z 2012 Nr 1026). Zgodnie bowiem z powyższym rozporządzeniem minimalne wynagrodzenie, począwszy od 1 stycznia 2013r., wynosi 1.600 zł brutto, co daje kwotę 1.181,38 zł netto.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 11 kwietnia 2014 r. matka małoletniej pozwanej wskazała jednak, że otrzymuje wynagrodzenie w minimalnej wysokości, obecnie jest to kwota 1.200 zł netto. Jednocześnie wyjaśniła, iż księgową wystawiając zaświadczenie złożone do akt popełniła błąd, za co nie może odpowiadać matka pozwanej (k. 205).

W świetle powyższego oraz w szczególności treści zeznania podatkowego matki małoletniej pozwanej za rok 2012 (k. 52 – 54) nie sposób przyjąć, że jej wynagrodzenie jest wyższe aniżeli podaje tj. wyższe od minimalnego, tym bardziej, że powód skutecznie nie zaoferował żadnych dowodów na tę okoliczność, opierając się wyłącznie na swych gołosłownych twierdzeniach. Zgodnie zaś z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Powód nie zaoferował też żadnych dowodów na okoliczność, by matka pozwanej czerpała korzyści z wynajmu mieszkania przy ul. (...) (k. 94). Przy uwzględnieniu, że przedmiotowy lokal nie stanowi własności A. S. (2), lecz jej rodziców, co w sprawie nie było sporne, twierdzenia powoda jakoby to była żona uzyskiwała dochód z tytułu najmu tego lokalu, należało uznać za nie zasługujące na wiarę.

Zdaniem Sądu odwoławczego apelujący trafnie zarzucił Sądowi I instancji błędne przyjęcie, że potrzeby małoletniej M. wzrosły od ostatniego orzekania o zakresie obowiązku alimentacyjnego. Sąd Rejonowy bezkrytycznie uznał za wiarygodne, sporządzone przez matkę małoletniej pozwanej zestawienie wydatków przyjmując, że usprawiedliwione potrzeby małoletniej wynoszą obecnie kwotę około 2100 – 2200 zł i to bez wakacji oraz wyprawki, pomijając choćby ustalenia dokonane w poprzedniej sprawie alimentacyjnej w zakresie potrzeb dziewczynki. Choć w toku postępowania przed Sądem I instancji powód nie zakwestionował spisu wydatków sporządzonego przez matkę, który miał obrazować ich wzrost po uprawomocnieniu się ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów, to jednak należało je poddać wnikliwszej analizie. Trafnie Sąd Rejonowy ustalił, iż małoletnia pozwana znajduje się obecnie pod opieką lekarzy ginekologa i endokrynologa, gdyż wynikało to z zeznań matki pozwanej, jak również z zaświadczenia lekarza ginekologa (k. 42). W postępowaniu apelacyjnym została także przedłożona kserokopia 31. strony książeczki zdrowia małoletniej, z której wynika, że M. S. pozostaje pod opieką poradni endokrynologicznej (k. 172). Nie sposób

przychylić się do stanowiska powoda, według którego zaświadczenie lekarskie przedłożone przez matkę małoletniej świadczące o pozostawaniu córki pod opieką lekarza ginekologa jest niewiarygodne tylko dlatego, że zostało wydane przez lekarza wynajmującego gabinet od spółki (...). Powód w istocie zarzuca wystawienie fikcyjnego zaświadczenia lekarskiego, a zatem konsekwentnie winien podjąć odpowiednie środki prawne w celu wyjaśnienia tej kwestii. Ponadto A. S. (1) nie jest pozbawiony władzy rodzicielskiej, a zatem ma możliwość samodzielnego zweryfikowania informacji dotyczących stanu zdrowia i leczenia córki. Wymagałoby to jednak od niego zaangażowania się w jej sprawy. Leczenie w poradni ginekologicznej i endokrynologicznej z pewnością wiąże się z kosztami, lecz jednocześnie należało mieć na uwadze, że w poprzedniej sprawie alimentacyjnej wydatki na leczenie zostały oszacowane na 350 zł, zaś według aktualnego zestawienia sporządzonego przez matkę małoletniej jest to kwota rzędu 360 zł (k. 44), stąd nie sposób było uznać, że ten składnik wydatków uległ dostrzegalnemu wzrostowi. Odnośnie kosztów wyżywienia małoletniej, apelujący trafnie podnosi, że wskazywana przez matkę kwota 930 zł jest zawyżona. Zdaniem Sądu odwoławczego, w oparciu o zasady doświadczenia życiowego uzasadnione było przyjęcie, że na wyżywienie niespełna trzynastoletniej dziewczynki wystarczająca jest kwota 600 zł przy uwzględnieniu, że w poprzedniej sprawie alimentacyjnej była ona określona na kwotę 500 zł. W kwestii zaś kosztów utrzymania mieszkania, przypadających na małoletnią, w ostatniej sprawie o alimenty zostały one oszacowane na kwotę 318 zł, obecnie natomiast wynoszą ok. 300 zł (k. 109 – 112, 198 – 202, 206), a zatem koszty te należało uznać za porównywalne. W tym miejscu celowe jest podkreślenie, że szacując wydatki na utrzymanie mieszkania, Sąd Rejonowy nie uwzględnił opłat za wodę i ścieki, wnoszonych do (...) sp. z o.o. w K., które oscylują w granicach 170-180 zł co dwa miesiące (k. 110 i 199 w zw. z k. 206).

Reasumując, w ocenie Sądu Okręgowego, zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej pozwanej, przy uwzględnieniu kosztów: utrzymania mieszkania, leczenia, wyżywienia, zakupu kosmetyków i środków czystości, zakupu wyprawki szkolnej, zakupu odzieży i obuwia, wydatków związanych z wakacjami (w tym wycieczek szkolnych i w ramach „zielonej szkoły”), z zajęciami dodatkowymi, opłat za Internet i TV, wydatków na rozrywkę, z pewnością wyczerpuje kwotę 2.000 zł, a zatem wydatki te nie zmniejszyły się. Natomiast dowody zgromadzone w sprawie nie dawały podstaw do przyjęcia, że nastąpił ich wzrost. Należy przy tym podkreślić, że podstawą żądania przez powoda obniżenia alimentów nie była ani kwestia wzrostu zarobków matki małoletniej pozwanej, ani też zmniejszenia się usprawiedliwionych potrzeb małoletniej pozwanej. Powód konsekwentnie powoływał się bowiem na fakt obniżenia jego wynagrodzenia z kwoty netto ponad 7.000 zł do kwoty 5.390 zł miesięcznie.

Choć powód ma rację, że jego zarobki uległy obniżeniu, to mając na uwadze aktualną wysokość jego wynagrodzenia oraz posiadane możliwości zarobkowe i majątkowe, zdaniem Sądu odwoławczego, powód jest w stanie uiszczać alimenty w kwocie 1500 zł. Należy podkreślić, że w poprzedniej sprawie alimentacyjnej dochody A. S. (1) zostały ustalone na kwotę 6.500 zł netto (k. 229 akt IV RC 41/12), choć on wskazywał, że jest to kwota 5.000 zł plus ewentualne premie uznaniowe (k. 115 akt IV RC 41/12). Analiza zeznania podatkowego powoda za 2012 r. (z którego treścią nie mógł zapoznać się Sąd Okręgowy w poprzedniej sprawie z uwagi na wydanie wyroku we wrześniu 2012r. ) prowadzi natomiast do wniosku, iż była to kwota ponad 9000 zł netto. Obecnie zaś powód otrzymuje miesięczne wynagrodzenie w kwocie ok. 5.400 zł netto, przy czym w marcu 2013 r. powód otrzymał wynagrodzenie brutto w kwocie 10.604,81 zł. Przyjmując nawet, że powód uzyskuje dochód miesięczny w wysokości ok. 5.400 zł uzasadnione było przyjęcie, że może uiszczać alimenty na rzecz małoletniej w kwocie 1.500 zł, bez uszczerbku dla poziomu swej stopy życiowej. W ocenie Sądu odwoławczego bowiem, również deklarowane przez powoda wydatki na jego utrzymanie należało uznać za zawyżone. Zasady doświadczenia życiowego w połączeniu z powszechnie znanymi cenami paliwa i przy uwzględnieniu, że powód pracuje i mieszka w P., nie ma dzieci, które wozi do szkoły czy na zajęcia dodatkowe pozwalały przyjąć, że deklarowane przez niego koszty utrzymania samochodu na poziomie 600 zł miesięcznie są zawyżone. Zdaniem Sądu Okręgowego wydatek miesięczny z tego tytułu (wraz z ubezpieczeniem) należało oszacować na 300 zł. Za zdecydowanie zawyżone należało też uznać koszty wyżywienia powoda (1000 zł miesięcznie), gdyż na pokrycie tych kosztów wystarczająca jest kwota 700 zł. Do wydatków powoda nie sposób również zaliczyć alimentów na rzecz D. S., które A. S. (1) ujął w pozwie w ramach struktury ponoszonych comiesięcznie kosztów, bowiem jak wynika z akt sprawy, nie jest on synem powoda (k. 73 – 76), a jak sam powód przyznał, nie płaci tych alimentów (k. 57 w zw. z k. 115). Należy również mieć na uwadze, iż powód posiada majątek – apartament w B. – z którego może czerpać zyski. Twierdzenia powoda jakoby go zbył w 2010 r., Sąd Rejonowy trafnie uznał za całkowicie niewiarygodne. Powód nie tylko nie

przedłożył umowy jego sprzedaży, ale również jego zeznania złożone w toku niniejszego postępowania pozostawały w całkowitej sprzeczności z zeznaniami złożonymi w toku sprawy o sygn. akt IV RC (...)na co trafnie zwrócił uwagę Sąd Rejonowy. W kontekście zeznań złożonych przez A. S. (1)w sprawie IV RC(...)na rozprawie w dniu 1 marca 2012r., w których powód przyznał fakt posiadania apartamentu w (...)i eksponował ponoszenie z tego tytułu wydatków rzędu 600 EURO rocznie (k. 115), przekonującej argumentacji Sądu Rejonowego w przedmiocie oceny zeznań powoda w niniejszej sprawie w kwestii zbycia rzeczzonego apartamentu oraz braku przedłożenia dokumentów obrazujących jego sprzedaż, uporczywe stanowisko powoda zawarte w apelacji, że ten składnik majątkowy został zyty, jawi się jako nielogiczne. Nie sposób też zapominać, na co trafnie zwróciła uwagę matka małoletniej, że powód jako (...)I stopnia Wojewódzkiego Ośrodka (...) w P.ma możliwość uzyskania dodatkowych dochodów poprzez udzielanie prywatnych lekcji kursantom bądź osobom wymagającym doskonalenia w zakresie nauki jazdy.

W niniejszej sprawie istotne było także, że powód nie ma kontaktu z córką i poza alimentami w żaden inny sposób nie uczestniczy w życiu córki i nie przyczynia się do zaspokojenia jej potrzeb ( k. 114). Natomiast matka pozwanej wykonuje swój obowiązek alimentacyjny również poprzez czynienie osobistych starań o utrzymanie i wychowanie córki ( art. 135 §2 k.r.o.).

Uwzględniając zatem, iż usprawiedliwione potrzeby małoletniej nie zmniejszyły się, a sytuacja finansowa powoda jest nadal bardzo dobra i ustabilizowana, przy czym jak trafnie zauważył Sąd Rejonowy, jego możliwości zarobkowe są znacznie wyższe aniżeli osiągane dochody, nie mogło dojść do naruszenia przepisów art. 138 k.r.o. i art. 135 k.r.o. Sąd I instancji prawidłowo zatem uznał, że nie nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadniałby obniżenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 7 września 2012r.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy oddalił apelację powoda na podstawie art. 385 k.p.c. jako niezasadną.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd odwoławczy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. Na koszty poniesione przez małoletnią pozwaną składały się koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym w wysokości 600 zł ustalone według stawki minimalnej, na podstawie § 7 ust. 4 w zw. z § 6 pkt 4 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity: Dz.U. z 2013. Nr 461).

/-/ A. Szlingiert/-/ M. Wysocki/-/ A. Wodzyńska - Radomska